

faktisk Tilfældet, at i Kommunerne, i det mindste i Landkommunerne, har man ikke anden Indtægt end af fast Ejendom og af Indkomst og Formue. Indtægten af den faste Ejendom kan ikke forøges synderligt. Maaske kan Ejendommen blive lidt bedre drevet, men bliver den det, følger dermed i Regelen, at den vedkommende Mand for at faa den i bedre Drift maa paadrage sig en forøget Gæld. Og efterhaanden som Lovgivningen paalægger Kommunerne den ene Byrde efter den anden, er det overordentlig vanskeligt for dem at faa tilstrækkelige Indtægter til at afholde Udgifterne. Nu har Staten ganske simpelt beslagnat en Del af Kommunens Skatteobjekter, og saa synes jeg, at det er meget naturligt, at Staten ogsaa maa være villig til at give Kommunerne noget af det tilbage, den beslagnat. Der er vist ikke Tvivl om, at Staten godt kunde have faaet andre Indtægter end den forøgede Indtægt gennem Indkomst- og Formueskatten, som vi bevilgede i Fjor. Jeg forsikrer, at det var ikke med den største Glæde, at vi den Gang gik ind paa det da foreslaaede. Vi har svækket de kommunale Skatteobjekter i ganske overordentlig Grad, og der er derfor Rimelighed for, at vi ogsaa maa yde noget til Kommunerne, saaledes at de bliver i Stand til at afholde de store Udgifter, som Lovgivningsmagten den ene Gang efter den anden lægger over paa dem.

Piper: De ærede Medlemmer, der har talt, siden jeg havde Ordet, giver mig Anledning til et Par Bemærkninger.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) imødegik den Betragtning, jeg gjorde gældende angaaende den mærkværdige Beskatning af fraskilte Hustruer, idet Hustruens Underholdsbidrag beskattes i det Tilfælde, hun bor i en Kommune, hvor Manden ikke bor, medens det ikke beskattes, naar hun bor i den samme Kommune, hvor Manden bor. Det, jeg udtalte, blev ikke imødegaaet af det ærede Medlem. Den forskellige Beskatning, der er af den Indtægt, Hustruen har igennem Underholdsbidraget, retter sig jo ganske efter, hvor hun tager Ophold. I det ene Tilfælde er der en Dobbeltbeskatning af Mandens Indtægt, og i det andet Tilfælde er hun fri for at betale Skat. Det forekommer mig, at man maa gaa en af Vejene, enten maa det være en Dobbeltbeskatning i begge Tilfælde eller omvendt, saaledes at hun ikke er skattefri, fordi hun flytter fra den ene Kommune til den anden.

Det ærede Medlem misforstod vistnok ogsaa mine Bemærkninger om den forøgede Forhøjelse og Nedsættelse, der foreslaas i dette Lovforslag. Medens jeg udtalte, at jeg godt kunde tiltræde, at man for at give vidt Spillerum forøgede Nedsættelsesprocenten, har jeg meget imod at forøge Forhøjelsesprocenten, naar det sker ved at forhøje Indtægtssummen, idet man, som jeg udtalte, i Stedet for burde forhøje Skattesummen. Den højtærede Indenrigsminister var inde paa det samme Spørgsmaal og mente ikke, at dette sidste skulde kunne lade sig gøre. Men forinden vi fik Skatteloven af 1903 og dens Skatteregler, havde vi ingen anden Maade at forhøje Skatten paa, naar vi mente, at en eller anden Skatteyder skulde svare noget mere, fordi han var vel situeret enten derved, at han havde Formue, eller derved, at han ingen Børn havde, eller af lignende Grunde, end ved at forhøje selve Skattesummen, ikke den skattepligtige Indkomst. Jeg tror ogsaa, at det kunde lade sig gøre nu.

Jeg er ganske enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds i, at der tilkommer Erhvervskommunerne en Beskatning, og det, hvad enten det er en Købstad- eller en Landkommune. Men det er ikke Indtægten, jeg ønsker taget til Norm for denne Beskatning; jeg vil snarere sige, at det er den Udgift, som den vedkommende volder Kommunen, hvor han har sit Erhverv; det er den, som efter min Mening giver gyldig Grund til Beskatning, men ikke det, at han tilfældig opholder sig i Kommunen og oppebærer en Indtægt, der maaske slet ikke skriver sig fra denne Kommune. Hvis man skulde gaa paa Jagt og søge efter, hvor Skatteindtægten skriver sig fra, for derigennem at yde den Kommune, hvorfra Indtægten i Virkeligheden kommer, en Skat af den, vilde det vistnok blive et uoverkommeligt Arbejde. At der nu falder en Mængde Indtægter i Byerne, som slet ikke skriver sig derfra, ved vi alle.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), som ytrede, at der nu vistnok var en anden Strømning til Stede i Højre end tidligere, vil jeg sige, at det er en Fejltagelse. Jeg havde den Ære at indlede denne Sags Behandling for to Aar siden, og det var kun, fordi jeg var forhindret i at være til Stede i Fjor, at et andet Medlem tilfældigt kom til at tale først, men der er den samme Stemning til Stede i Højre nu, som der har været tidligere; Højre ønsker i fuldt